

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงใน
ชุมชนเขตนบุรี

ชื่อผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงเยาว์ อุทุมพร

คำสำคัญ : การบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น, หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง,
ชุมชนเขตนบุรี

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในชุมชนเขตนบุรี
2) สภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่เอื้อต่อการศึกษาของสถานศึกษาในเขตนบุรี
3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน
เขตนบุรี กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้ทรงภูมิปัญญาท้องถิ่นเขตนบุรีที่ดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจ
พอเพียงจำนวน 44 คน ผู้บริหารเขตนบุรี ผู้นำชุมชนจำนวน 40 คน ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์
ศึกษานิเทศก์ในเขตนบุรีจำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแนวคำถาม
สำหรับสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า)ภูมิปัญญาท้องถิ่นเขต
นบุรีส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 61 ปีขึ้นไปจบการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า อาศัยอยู่ในแขวง
บางยี่เรือมากที่สุด ผลงานส่วนใหญ่เป็นงานที่ต้องใช้ฝีมือและมีความเก่าแก่สืบทอดมารุ่นต่อรุ่น
กระบวนการเรียนรู้และตั้งสมประสงค์มีลักษณะที่แตกต่างกันคือ การเรียนรู้ด้วยตนเอง การสืบทอด
จากบรรพบุรุษ การเรียนรู้จากครูอาจารย์ และการรับการฝึกอบรม สำหรับกรรมวิธีในการผลิตก็จะไม่
ซับซ้อนเน้นการผลิตที่ทำกันได้ง่ายและใช้วัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่น 2) สภาพการนำภูมิปัญญามาใช้ มีทั้งการ
เชิญไปสอนที่สถานศึกษาและพานักเรียนไปศึกษาเรียนรู้ที่บ้านของผู้ทรงภูมิปัญญา และมีหลากหลายกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ที่เชิญไปสอน ทั้งในและนอกเวลาเรียน ปัญหาที่พบคือ การขาดงบประมาณสนับสนุน การ
ย้ายภูมิลำเนาหรือปิดกิจการของผู้ทรงภูมิปัญญา การประสานงาน 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ
คือ ควรมีหน่วยงานหลักรับผิดชอบในการจัดรวบรวมภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเชิญผู้เกี่ยวข้องมาทำงานร่วมกัน
โดยทำเป็นทำเนียบภูมิปัญญาท้องถิ่นเขตนบุรี มีการจัดการความรู้และจัดทำเป็นหนังสือหรือเอกสาร หรือ
ซีดี แจก การเผยแพร่ข้อมูลในรูปแบบของเว็บไซต์โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบ พร้อมทั้งมีการฝึกอบรมนักเรียน/
นักศึกษาเป็นมัคคุเทศก์แนะนำ การจัดเป็นงานนิทรรศการภูมิปัญญาท้องถิ่น ในทุกปีหรือทุกภาคเรียน
ร่วมกัน และผู้บริหารสถานศึกษาควรมีนโยบายส่งเสริมหลักสูตรท้องถิ่นในสถานศึกษาอย่างจริงจัง และ
การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ในสื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

Research Title : A Development of Local Wisdom Learning Resources Administrative Management based on the Sufficiency Economy Philosophy Principle in Dhonburi District Community

Researcher : Assistant Professor Dr.Nongyao Utoomporn

Keywords : local wisdom learning resources administrative management, the Sufficiency Economy Philosophy Principle, Dhonburi District community

The objectives of this research were to 1) study the local wisdom learning resources in Dhonburi District community 2) study the situation and problem the local wisdom learning resources usage contributed to the educational of institutions 3) study the development of Guidelines for Local Wisdom Learning Resources Administrative Management based on the sufficiency economy philosophy principle in Dhonburi District community. The respondents employed in this research included 1) 44 local experts in wisdom application based on the sufficiency economy philosophy 2) 40 administrative and community leaders and 3) 50 people selected from school administrators, teachers and education supervisors. The research tools included interviewing forms and the focus group discussion. Data had been analyzed by content analysis. The results indicated that: 1) local wisdom mostly were female, aged 61 years up and graduated from elementary school or lower, they lived in Bangyiruea sub district. Most of their works made from skills and experiences that had been inherited from generations to generations. Learning process and experience were varied such as self-learning, cultural heritage from families, learned from teachers and learned from training. Production process was not complicated, they focused on simply production and used local materials 2) the conditions of local wisdom usage were either had been invited to teach at school or students learned at local wisdom providers' house. There were diverse learning groups which had learnt both inside and outside classroom. Problem were lack of funding, expatriate or business had closed 3) the development of administrative management were to appoint responsible agency who responsible for collecting local wisdom by inviting stakeholders to work together and make profiles of the local wisdom among Dhonburi District in term of knowledge management, published such local wisdom information as CDs, books or documents distributed to public. Moreover, local wisdom information should be published on website with the responsible agencies along with provided training to students therefore such students can provided information to interested persons, set up local wisdom exhibition in every year or every semester. Finally school administrators should have a policy to promote local wisdom programs among schools seriously and also published in public media, as well.